



C/2024/2722

29.4.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hiszpania) w dniu 23 listopada 2023 r. – Apuestas Deportivas Valencianas S.A. i in./Conselleria de Hacienda y Modelo Económico de la Generalitat Valenciana

(Sprawa C-721/23)

(C/2024/2722)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Apuestas Deportivas Valencianas S.A., Codere Apuestas Valencia S.A., Luckia Retail S.A., Mediterránea de Apuestas S.A., Orenes Apuestas CV S.A. i Sportium Apuestas Levante S.A.

Druga strona postępowania: Conselleria de Hacienda y Modelo Económico de la Generalitat Valenciana

Przy udziale: Organización Nacional de Ciegos Españoles (ONCE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 26, 49 i 56 TFUE, które wyrażają zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, powinny być interpretowane w ten sposób, że nie stoją w sprzeczności z przepisami krajowymi (takimi jak art. 5 dekretu rządu wspólnoty autonomicznej 97/2021 z dnia 16 lipca 21 r. o pilnych środkach służących wdrożeniu samorządowej ustawy 1/2020 z dnia 11 czerwca o regulacji gier hazardowych i zapobieganiu hazardowi patologicznemu we Wspólnocie Walenckiej, który stanowi przepis wykonawczy do art. 45 ust. 5 i 45 ust. 6 walenckiej ustawy 1/2020 z dnia 11 czerwca 2020 r. o regulacji gier hazardowych i zapobieganiu hazardowi patologicznemu we Wspólnocie Walenckiej, które ustanawiają system minimalnych odległości wynoszących 500 metrów pomiędzy salonami gier i 850 między salonami gier a placówkami edukacyjnymi, jeżeli przepisy te wprowadzają już jednocześnie inne środki, mniej restrykcyjne, ale które można uznać za równie skuteczne dla ochrony konsumentów, interesu ogólnego, a w szczególności małoletnich: a) takie jak zakaz wstępu i udziału obejmujący małoletnich, osoby ubezwłasnowolnione prawomocnym orzeczeniem sądu, członków kierownictwa organizacji sportowych i sędziów konkurencji będących przedmiotem zakładów wzajemnych, kierowników i udziałowców przedsiębiorstw zakładów wzajemnych, osoby posiadające broń, nietrzeźwe lub będące pod wpływem substancji psychotropowych, zakłócające przebieg gier, osoby wpisane do rejestru osób wykluczonych z dostępu do gier hazardowych; oraz b) takie jak zakaz reklamy, promocji lub sponsorowania oraz wszelkiego rodzaju promocji handlowej, w tym promocji telematycznej za pośrednictwem mediów społecznościowych, a także promocji gier hazardowych poza lokalami, reklamy statycznej na drogach publicznych i w środkach transportu, plakatów lub obrazów na dowolnym nośniku?
- 2) Niezależnie od odpowiedzi na poprzednie pytanie, czy art. 26, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te zawarte w drugim przepisie przejściowym ustawy samorządu walenckiego 1/2020 z dnia 11 lipca [czerwca] 2020 r. o regulacji gier hazardowych i zapobieganiu hazardowi patologicznemu we Wspólnocie Walenckiej, ze względu na to, że przepisy te ustanawiają z mocą wsteczną wymóg zachowania odległości 850 metrów między ośrodkami gier a placówkami edukacyjnymi w odniesieniu do ośrodków gier, które zostały już utworzone bez zachowania tej odległości, gdy ubiegają się one o przedłużenie koncesji lub zezwolenia po wejściu w życie ustawy 1/2020, jako że taki wymóg jest niezgodny ze wskazanymi zasadami wolności prowadzenia działalności gospodarczej, swobody przedsiębiorczości, a także swobodnego wykonywania działalności zawodowej?
- 3) Niezależnie od odpowiedzi na powyższe pytania, czy art. 26, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te zawarte w drugim przepisie przejściowym ustawy samorządu walenckiego 1/2020 z dnia 11 lipca [czerwca] 2020 r. o regulacji gier hazardowych i zapobieganiu hazardowi patologicznemu we Wspólnocie Walenckiej, ze względu na to, że przepisy te ustanawiają pięcioletnie moratorium, liczone od dnia wejścia w życie ustawy 1/2020, na przyznawanie nowych koncesji lub zezwoleń dla ośrodków gier, jako że takie zawieszenie pozwoleń na maksymalny okres pięciu lat jest niezgodne ze wskazanymi zasadami wolności prowadzenia działalności gospodarczej, swobody przedsiębiorczości, a także swobodnego wykonywania działalności zawodowej?

- 4) Niezależnie od odpowiedzi na powyższe pytania, czy art. 26, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te przewidziane w art. 45 ust. 5 i 45 ust. 6 wspomnianej ustawy walenckiej 1/2020 o regulacji gier hazardowych i zapobiegania hazardowi patologicznemu we Wspólnocie Walenckiej, w zakresie, w jakim przepisy te dotyczą tylko prywatnych ośrodków gier, nie zaś ośrodków będących ośrodkami publicznymi, które są również zwolnione z ograniczeń dotyczących reklamy i kontroli dostępu, obowiązujących te pierwsze, a zatem są zwolnione z następujących obowiązków: a) obowiązku przestrzegania minimalnej odległości 500 metrów pomiędzy salonami gier i 850 metrów między salonami gier a placówkami edukacyjnymi; b) obowiązku z mocą wsteczną dotyczącego przestrzegania odległości 850 metrów pomiędzy salonami gier a placówkami edukacyjnymi, co do salonów gier, które zostały już utworzone bez zachowania tej odległości, gdy ubiegają się one o przedłużenie koncesji lub zezwolenia po wejściu w życie ustawy 1/2020; c) objęcia moratorium na maksymalny okres pięciu lat od wejścia w życie wyżej wymienionej ustawy 1/2020 na udzielanie nowych koncesji lub zezwoleń na prowadzenie ośrodków gier i zakładów wzajemnych oraz na eksploatację automatów do gier?

Czy zasady jednolitości rynku, równego i jednolitego traktowania oraz niedyskryminacji między podmiotami sektora gier hazardowych i wobec nich nie stoją na przeszkodzie takim postanowieniom przepisów wewnętrznych? Czy opisana sytuacja stanowi korzyść, która jest szkodliwa dla konkurencji w tym sektorze i ją zakłóca?
